

Ο ΥΠΟΚΟΣΜΟΣ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΛΙΜΑΝΙΩΝ

ΟΙ "ΓΚΑΓΚΣΤΕΡΣ,, ΤΟΥ ΑΜΒΟΥΡΓΟΥ

"Ένα θράδυ στο «Πράσινο Παγώνι». Τά «Μεγάλα Καπέλλα» κι' οι έγκληματριά του Άμβούργου. Οι παντεδύναμι «γκάγκστερς» κι' η εξαγορές της χάριτες. 'Ο "Άλ Καπόνε της Γερμανίας. 'Η έπίσημη δεξιώσεις των κκακοποιών. Τό «παγιδιό» τού μαντηλιού», κλπ. κλπ.

Ο Άμβούργου, όπως όλα τὰ μεγάλα λιμάνια της Εδρώσης, έχει κι' αυτό τόν ύποκοσμό του, ένα επικίνδυνο «συναρ» κκακοποιών, τρομερών λαθρεμπόρων και γκάγκστερς. 'Όταν πάτησα τό πόδι μου στην προκυμαία του, έχασα τή βαλίτσα μου, χωρίς κι' εγώ νά καταλάβω μέ ποιά τρόπο ποή την πήραν. Στόν πρώτο άστυνομικό που συνάντησα, θέλησα νά παραπονηθώ γιά τό θράσος των λωποδυτών τού Άμβούργου. Θέλετε μήπως νά σάς πώ τή μου άπάντηση; 'Όρατε:

—Νά είσαστε εύχαριστημένος, μου είπε, πού δέν σάς έβλεπαν και τό πορτοφόλι σας. Οι κκακοποιοί μας είναι πολύ τολμηροί κι' επικίνδυνοι. Καλά θά κάνετε λαπόν νά προσέχετε περισσότερο.

Κι' άπαυσιζήθηκα, σάν νά μήν είχε συμβή τίποτα. Άγανακτισμένος χόδηκα μέσα σ' ένα λαβύρινθο λασπομένων και σκοτεινών δρομών, ζητώντας νά βρω τό μπαρ «Πράσινο Παγώνι», όπου μέ περίμενε ένας παλιός συμφοιτητής μου, ό Άντον. Παντού έβλεπα όμορφες γυναίκες, πού μου χαμογέλουσαν, εργατικούς, ναίτες και άνθρώπους μέ παραμορφωμένα πρόσωπα από τό αλκοόλι. Δίχως νά τό θέλω, είχα πέσει στην «καρδιά» τού Άμβούργου, στη συντομία των γκάγκστερς, πού βρισκόταν μεταξύ τής «Κοντράγκεργκ» και τής Σμιοντστράσε.

Τό «Πράσινο Παγώνι» ήταν ένα ύποπτο κέντρο, στολισμένο μ' άγκυρες, χοντρά σκαλιά και μεγάλες κελάνες. 'Η άρτίστες του διατηρούσαν άκωχη τά ίχνη μιάς περασμένης όμορφιάς και τραγουδούσαν μέ οπαμένες φωνές, από τής καταχρήσεις, διάφορα λαϊκά τραγούδια. Σέ μιά γωνία τόν είδα τόν παλιό συμφοιτητή μου νά πίνη ήσυχα τό ούισκα του. Μόλις μ' άντίκρισε, μου έσφιξε χαμογέλιος τό χέρι και μέ ρώτησε:

—Τι νέα, Λούις; Έχουμε τόσον καιρό νά ιδωθούμε. Μαθαίνω ότι εργάζεσαι καλά.

—Κι' εσύ;

—'Ο Άντον χαμογέλασε αίνωματικά και μου έδειξε τό πορτοφόλι του, γεμάτο λετά.

—Κι-ηρόνάμισες κανένα θείο σου; τόν ρώτησα κατάπληκτος.

—Όχι.

—Μήπως κι' εσύ έγινες γκάγκστερ;

Σ' αυτή την ερώτησή μου, ό φίλος μου πετάχτηκε από τή θέσι του και μου είπε θυμωμένος:

—Βούλωσε τό στόμα σου. Δέν βλέπεις λοιπόν τά «Μεγάλα Καπέλλα»; Και δίχως νά μου δώση καμιά άλλη εξήγηση, μέ τράβηξε από τό χέρι, και βγήκαμε στό σκοτεινό δρόμο.

—Ποια είναι αυτά τά «Μεγάλα Καπέλλα»; τόν ρώτησα.

—Ός πού άπονοδι έχθροί μας. Είναι οι εργάτες των ναυπηγείων τού Άμβούργου, πού έχουν κηρύξει έναν έξονοτικό πόλεμο κατά των γκάγκστερς. Τούς σκοτώνουν, δίχως νά σωλαιδώνονται από τή άστυνομία.

—Και γιατί;

—Γιατί οι γκάγκστερς ποτέ δέν τιμωρούνται εδώ πέρα. Σωλαιδώνονται, βέβαια, και δικάζονται από τό Κοκουργό δικείο, μιά στό τέλος τους χωρίζεται ή ποινή. Ναι, μη σου φαίνεται περίεργο. Έχουν τά μέσα. Έξερει πολύ καλά ότι τό Άμβούργου κυβερνάται από μιά Γερουσία. Απτή ή Γερουσία έχει δώσει λοιπόν τό δικαίωμα τής άπονομής χάριτος σ' ένα ειδικό δικαστήριο, τό όποιο ποτέ δέν άπορρίπτει τήν αίτηση ενός γκάγκστερ. 'Ο πρόεδρος του, ό δόκτωρ Νόελμπεκ, είναι ένα μυστηριώδες πρόσωπο, τό όπι τοπτικαί νά γεμίση τής τόπτες του χρυσάφι, παρά νά κάνει τό καθήκον του. Έτσι, παραδειγματός χάριν, γιά τήν άθώωση τού Βίτσεκ πήρε 20.000 μάρκα. 'Η συνθησιμένη όμως τιμή είναι 5.000 μάρκα γιά κάθε γκάγκστερ, πού θέλει νά γλυτώση τό κεφάλι του. 'Ο κάθε άνθρώπος τού ύποκοσμού, λοιπόν, γίνεται επικίνδυνο «γκάγκ», άφού δέν έχει νά ροδηθή τίποτα.

—Κι' εσύ, Άντον, τού είπα, γιατί έγινες σύντροφός τους;

—Γιατί πεινούσα, γιατί δέν είχα νά πάρωσώ ούτε τό νούα τής σοφίτας μου και γιατί έβλεπα τόν δόκτωρ Νόελμπεκ νά πληρώνεται από τους στυγερούς έγκληματίες.

—Ποιός είναι ό άρχηγός σας, Άντον;

—'Ο όμορφος Άντι. Το καμαρι τών κκακοποιών τού Άμβούργου. 'Ο Άλ Καπόνε τής Γερμανίας. Είναι τόσο έξυπνος και τόσο έπιτήδειος, ώστε κατορθώνει πάντα νά ξεφεύγη από τά χέρια των άστυνομικών.

—Και πώς εργάζεται; τόν ρώτησα περίεργος.

—'Ο φίλος μου μου έδειξε στό φώς ενός φαναριού τού δρόμου τόν τίλο τής πρώτης σελίδος τής εφημερίδος πού κρατούσε στό χέρι του. Έργαζαν γιά μιά μεγάλη ήσυχία, πού είχαν κάνει εκείνο τό πρωί οι γκάγκστερς. Τρείς άπ' αυτούς τούς κκακοποιούς τήν ώρα πού δού είσπρατόσορες τής «Εμπορικής Τραπέζης» μετέβησαν ένα μεγάλο χρηματικό ποσό μέ τής μοτοκυκλές τους, σταμάτησαν μέ τ' αουκιντή τους μπροστά τούς και άρχισαν νά τους ποροβολούν. 'Η σφαίρες τους βρήκαν τόν ένα στην καρδιά και τόν άρσαν στον τόπο. 'Ο άλλος ύπαλλήλος, πού θέλησε νά τους έπιτεθή, δέχτηκε μιά φοδχα κοκίνο πιπέρι στό μάτια και τυφλώθηκε. Οι κκακοποιοί πήραν τότε άνεύχλητα τά λεπτά τής Τραπέζης και έξηφανίσθησαν.

—Μ' αυτή ή κλοπή θυμίζει τους γκάγκστερς τού Σιάγκου, παρατήρησα.

—Οι δικοί μας είναι τολμηρότεροι, μου άπάντησε ό Άντον. Δέν έχουν μόνο θεωρασιμένα αουκιντή και πολυβόλα, αλλά φτάνουν και μέχρι τού σημείου νά δίνουν έπίσημες δεξιώσεις, στις όποιες προκαλούν τόν διευθυντή τής άστυνομίας και τους πού διάσημους άστυνομικούς...

Πουθενά άλλού οι κκακοποιοί δέν είναι τόσο καλά όργανωμένοι όσον στό Άμβούργου. Κάθε κλάδος τους έχει και τήν ποιητική του λέσχη. Οι λαθρεμπόροι των ναρκωτικών, παραδειγματός χάριν, μαζεύονται κάθε βράδυ στό «Ρινγκερβεν», γιά νά συζητήσουν τής ύποπτες ύποθέσεις τους. 'Ολοι φορούν φράκα ή σμιόκι και συνοδεύονται από πολύ όμορφες γυναίκες, μέ βαριτίμα κομμάρια. Είναι ή ποιητικότες των τρομερών ναρκωτικών, πού κάθε τόσο ταξιδεύουν σ' όλη τή Γερμανία γιά νά πουλήσουν τά μοντέρνα δηλητήρια. Μά ποτέ δέν άνακατεύονται μέ τής συζητήσεις των λαθρεμπόρων, γιατί ό Γερμανοί κκακοποιοί έξέρουν ότι ή γυναίκες δέν κρατούν ποτέ ένα μυστικό κι' έτσι δέν τις άφηνουν νά λάβουν μέρος στό σχέδιο μιάς εδουλειάς τους.

Τό «Άρμονιόθερμαντ» πάλιν είναι τό κέντρο των γκάγκστερς. Έκει θά δίητε τους πού επικίνδυνους έγκληματίες τού Άμβούργου, νά πίνουν σαμπάνια και νά διασκεδάζουν μέ τής φίλες τους. Ένωσιεται ότι δέν λείπουν ή «επαξέσησεις», και τότε ή ποιητικότες λέσχη μεταβάλλεται σέ πάλιο μιάς έξονοτικής μονομαχίας. Οι κκακοποιοί βράζουν τά μαχαίρια τους, τά τούλιον μέ τό μαντήλι τους, γιά νά μη καρφώνωνται βαθεία στις σάρκες, κι' άρχίζουν νά διασκεδάζουν μέ τό επαγινδι τού μαντηλιού, δηλαδή νά σωμακοχούν μέχρι θανάτου τού ενός.

—Και ή άστυνομία δέν σάς κυνηγά; τόν ρώτησα.

—Κάνει ότι μιάς καταδιώκει, μου άπάντησε. Γιατί κι' οι άνδρες και ή γυναίκες άστυφύλακες πληρώνονται άπ' τους κκακοποιούς. Άν τώρα μέσα σ' αυτούς τήξει και κανένας τίμιος, τόν «εξαστροφύοιμε», κι' έτσι έχουμε πάλι ήσυχο τό κεφάλι μας.

Οι κάτοικοι όσώσος τού Άμβούργου, γιά νά ύπερασπισούν τή ζωή τους και τήν περιουσία τους, άναγκάστηκαν νά όργανώσουν μιά πολιτοφυλακή, τά «Μεγάλα Καπέλλα», πού αποτελείται από εργάτες των ναυπηγείων και πού έχουν τό δικαίωμα νά σκοτώνουν έναν κκακοποιό, χωρίς νά δίνουν λόγο στη Δικαιοσύνη.

Έσεινή τή στιγμή φάνηκε μιά σκιά νά έρχεται πρός τό μέρος μας. 'Ο Άντον τόν χαρτίσε κι' άρχισαν νά συζητούν χαμηλοφώνως. Κατάλαβα ότι ή παρουσία μου τους ένοχλώσε. Τους κληνύχτητα λοιπόν κι' έβγαλα, γιά νά πάω στό ξενοδοχείο μου. Είχα μάθει, άλλωστε, ότι ήθελα, γιά τους επικίνδυνους γκάγκστερς τού Άμβούργου.

Γκάγκστερς τού Άμβούργου σ' ένα ύποπτο κέντρο